

SCHRIFTMEDITATIE

"Nog één ding ontbreekt u"

Lucas 18:22a

Eens kwam een zekere overste, misschien een overste van de synagoge, tot Jezus. Hij kwam niet om Jezus te verzoeken, maar om het antwoord op een belangrijke vraag. Deze overste is een bijzonder serieus man. Hoewel hij rijk is aan goederen, leeft hij niet uitsluitend voor zijn goederen. Hij is niet voor niets een Overste. Zijn rijkdom stelt hem in de gelegenheid zich intensief met de geestelijke dingen bezig te houden. De gemeente is blij met zo'n overste. De eeuwige dingen houden hem wel degelijk bezig. Voor negentig procent is de overste overtuigd van een zalige toekomst in de schoot van Abraham. Getrouw heeft hij de levensweg bewandeld. De geboden van God zijn zijn raadslieden. In het onderhouden daarvan is grote vreugde en loon. Toch is een vage onrust gebleven. Zekerheid.. zekerheid voor de toekomst.. dat mag toch een begerenswaardige zaak heten. Hoe kom ik aan die zekerheid? Hoe ban ik die vage onrust uit mijn hart? Hoe kan ik mijn roeping en verkiezing nog vaster maken? Zou iemand mij hierin kunnen helpen? Iemand, die rechtvaardig en wijs is? Misschien dat zo iemand mij zou kunnen zeggen hoe ik door een bijzondere daad tot die volmaakte rust kan komen. Of.. hoe ik door een bijzonder offer mijn staat voor de eeuwigheid nog veiliger zou mogen stellen. Waarschijnlijk is de overste onder de indruk gekomen van Rabbi Jezus. De rechtvaardigheid, goedheid en wijsheid van die Meester hebben hem geïmponeerd. Om die reden zal de overste zijn vraag aan Jezus voorleggen. Wellicht zal hij door het antwoord gesterkt worden inzake zijn aandeel in het eeuwige leven. Zo komt deze voortreffelijke man bij Jezus met de vraag: Goede Meester, wat doende zal ik het eeuwige leven beërven? "Goed" en "kwaad" zijn voor de overste bekende begrippen. Maar Jezus zoekt naar de grond. Waarom noemt deze overste Hem goed? Erkent de overste in Hem de alleen

goede God en Zaligmaker? De van de Vader Gezondene
Vandaar Jezus woord: Wat noemt gij Mij goed?
Niemand is goed dan één, namelijk God.. Jezus
ontkent niet dat Hij goed is. Jezus zoekt slechts
naar de achtergrond van het "Goede Meester".
Overste... daar ligt het Woord: Niemand is goed.
Hoe maak je het met dat woord? Denk je erbij:
Op enkele uitzonderingen na is niemand goed. Bij
die uitzondering behoort ik...?
Maar Jezus gaat verder. Hij komt de overste op
zijn weg tegemoet- De geboden van God.. Gij weet
ze, zegt Jezus. Er volgt een korte samenvatting
van de tweede tafel van de Wet... Gij zult uw
naaste liefhebben als uzelf. Hoe kan Jezus
deze overste de weg van de werken aanwijzen?
Hij is toch juist gekomen om de gerechtigheid
door het geloof te verkondigen? Hij is toch het
door God geschonken Zoenoffer?
Maar lezer... heeft Jezus dan de werken terzijde
gesteld? Is het: "Doe dat en leef" niet meer
geldig? Zou de heilige wil en Wet van God, op
welke manier dan ook, weggewerkt kunnen worden.
Kan God het verbond van de werken, waarin wij
waarlijk voor Hem zouden leven, ongeldig ver-
klaren? Is het verbond van de Genade de uit-
schakeling van het verbond der werken? Of zou
het verbond van de Genade een genadige toe-
rekening zijn van het vervulde verbond van de
werken? Jezus weet wel dat niemand op aarde
rechtvaardig is. Hij weet wat in de mens is.
Sprak Hij zelf niet: Uit het hart komen voort
boze bedenkingen...? Maar ik.. weet ik het
óók? Geloof ik dat er bij mij geen liefde tot
God en de naaste te vinden is? Ongetwijfeld zult
u zeggen: Er is in veel verhoudingen op aarde
toch nog wel liefde aan te treffen? Dat is waar.
God heeft Zijn handen niet geheel afgetrokken
van de schepselen. Als we echter bedenken wie
en wat wij in Adam geworden zijn.. dan is er
geen enkele reden voor een optimistische wereld
en levensbeschouwing. Onze val is verschrikkelijk
diep...

Het antwoord van de Heere Jezus is voor de over-
ste geen verrassing. De balans van zijn leven

vertoont een batig saldo. Al de door Jezus genoemde geboden heeft hij onderhouden van zijn jeugd af. De overste denkt: Ik heb mij zorgen gemaakt waar geen zorgen behoeften te zijn. Ik kon toch weten dat mijn leven moest uitmonden in het eeuwige leven. Misschien voelde de overste een kleine teleurstelling over het antwoord van Jezus. 't Was zo gewoon.. zo bekend. Als overste hield hij de mensen nooit anders voor dan: Doe dat, en gij zult leven. Maar wacht.. de Meester heeft nog iets te zeggen: "Nog één ding ontbreekt u"... Hé, gelukkig maar. Nu komt er toch nog iets extra's. Toch nog een mogelijkheid om tot volkomen zekerheid te komen. Eén ding... dat is niet veel. Wat zou ik nog vergeten zijn? Toe, zeg het gauw, goede Meester. Mijn hart is begerig om dat éne ding te weten en te doen. Wat ontbreekt er nog? Jezus zeide: Verkoop alles wat gij hebt en deel het onder de armen, en gij zult een schat hebben in de hemel, en kom herwaarts, volg Mij..... Opeens is de voldaanheid uit het gezicht van de rijke overste weggeblazen door een onzichtbare wind. De vragende blik van de ogen maakt plaats voor een intens droeve blik. 't Lijkt of er een waas voor z'n ogen trekt. Alles verkopen? Mijn beloning verkopen? Verkopen wat ik eerlijk heb verdiend? Mijn zegen.. mijn eerstgeboorterecht verkopen??? Jezus volgen? Jezus als erfgenaam erkennen? Hij de oudste Broeder? De gedachten vermenigvuldigen: zich in het hart van de overste. ALLES verkopen? Maar dat kan toch niet? Dat zou God verzoeken zijn. Hoe moet ik verder met die arme Meester? Wat zal er op die manier van mij terecht komen? Is dát het gebod? Liefde... alles omvattende liefde. Alléén voor Hem zijn. Maar IK dan?? Geliefde lezer.. hier staat Jezus. Hij is de overste op zijn levensweg tegemoet getreden: de weg van de werken. Werken? Goed. Verdienen? Ook goed. Maar de liefde hebbe een volmaakt werk. Laat alles los en volg Mij. Maar goede Meester.. dan ga ik dood. Dan verkoop ik alle gunstbewijzen. Dan is mijn hele dienst vergeefs geweest.

En dan, zoals een andere Evangelist in dit verband schrijft: Neem uw kruis op en volg Mij... Dit kruis is te zwaar. Wie zou z'n eigen doodsweg toegeven? Met je kruis op de rug naar de plaats van de terechtstelling? Dat is teveel gevraagd van de overste. Dat is iemand alles afnemen. En de schat in de hemel dan??? Ja, hoor is... wij zijn verantwoordelijk voor onze daden. Wie springt in een rivier als hij niet zwemmen kan? Nee, ik moet ook om mijzelf denken. Wie heeft ooit zijn eigen vlees gehaat? Wie verlaat zijn steunpilaren? Wie verlaat een rechte weg om op een doodsweg te wandelen? Het Evangelie van het kruis is de Jood een ergenis en de Griek een dwaasheid.

VOLG MIJ... Wie is HIJ?? Een man van smarten, verzocht met krankheden. Ieder was als verbergende het aangezicht voor Hem. Hij was veracht, en wij hebben Hem niet geacht. Wat moeten wij dan met Hem doen?

Lezer, deze geschiedenis lijkt zich bijzonder te lenen voor onze werkheilige uitlegkunde. Twee "gangen" wil ik u noemen. De dominee zegt: Kijk mensen, dit wil natuurlijk niet zeggen dat jullie alles weg moeten geven. Jozef van Arimathea was óók een rijk man. 't Gaat er maar om dat we in een bepaalde situatie blijf geven er alles voor over te hebben als het moet. Hé, hé, gelukkig.. dat valt mee. We mogen niet roekeloos met de gaven omspringen. Daar doet een mens geen kwaad mee: Als hij probeert te zorgen voor een appeltje voor de dorst. Trouwens, als iedereen deed wat ik doe, zou de kerk een best bestaan hebben. Wat ontbreekt mij nog??

De volgende spreker voert z'n hoorders naar een climax: Mensen, wat DOEN WIJ nou? Jongens en meisjes: Als Jezus dat eens aan jullie zou vragen?? O, zou je er dan ALLES voor over hebben. 't Zal toch maar op waarheid in het binnenste aankomen. De hoorders kijken ernstig voor zich uit. In gedachten plaatsen ze zich voor de krachtproef. Ja, dat zal zo gemakkelijk niet gaan. Een mens is zo maar niet bekeerd. Nou ja, als ik dan zeker wist dat het goed zou aflopen,

zou ik het wel doen. Tegenwoordig wordt er trouwens behoorlijk gezorgd voor de arme mensen.... De hoorders verlaten, zichtbaar onder de indruk het kerkgebouw....

Maar laten we eens aan de dominee vragen: Heeft u zin om met een kruis op uw schouder te lopen? Heeft u zin om met een papiertje op uw rug te lopen? Als er op geschreven staat: Voor de galg. Op heterdaad betrapt. Wat dan? Zijn wij uitnemender dan de overste? Ganselijk niet. De weg van de vrede hebben wij niet gekend. Die arme overste?? Maar gij zijt niet te verontschuldigen o mens, wie gij zijt, die anderen oordeelt, want waarin gij een ander oordeelt, veroordeelt gij uzelf; want gij die anderen oordeelt, doet dezelfde dingen. We "halen" het niet. We blijven steken. Gelukkig als we het niet meer op kunnen lossen. Gelukkig als we ons er niet uit kunnen redden.

't Is genade om als een onbegenadigde aan Zijn voeten te mogen vallen met de erkentenis: O, Heere Jezus.. het is onmogelijk bij mij. Ik heb niets voor U over. Voor het eeuwige leven heb ik veel over. Maar ALLES, ALLES voor U? Toen het gebod kwam werd de zonde weder levend. Toen U kwam om de Wet uit te leggen in haar diepste betekenis.. toen werd de weg onbegaanbaar. Gena, o God, gena. Trek mij achter U aan. Om te zien hoe U alles verkocht hebt voor de wil Vaders. En voor rijke jongelingen en Kaïn Uzelf gaf in de dood. Daar U rijk was, bent U arm willen worden. Alles wat Gij had.. gegeven. Heere, ik kan niet--ik wil niet. Alles is ziek en mat. Maar u roept de dingen die niet zijn alsof ze waren. Roep ons en haal ons. Neem ons gevangen door Uw liefde. Maak ons gewillig op de dag van uw heirkrachten. Heere, daarbuiten gaan we lachend of intens bedroefd, onze weg in de dood. Naar ik meen schreef eens iemand dat de rijke jongeling rijp was voor de verdoemenis. Ja, die schrijver had gelijk. De droefheid naar de wereld werkt de dood. Wij zijn allen rijp voor de verdoemenis. Het is onmogelijk dat een rijke en verrijkte ingaat

in Uw koninkrijk. Voor die onmogelijkheid blijven wij staan. Maar voor U bestaan geen onmogelijkheden. U zegt: Ik wil en zij zullen. O Heere Jezus... U zag de jongeling aan en beminde hem. Hoe beminde U hem? Onze verklaringen ken ik wel. Maar Uw liefde doorgrond ik niet. Hoe bezwaarlijk zal een rijke ingaan... Maar U kunt alle bezwaren oplossen in het bloed. Heere Jezus, zoek hem nog eens op. Toon hem Uw doorboorde handen en voeten... Laat hem dwingen om Uw kruis te dragen. Open zijn ogen. Dan staat de gevallen.. de betrapte.. opgericht in Christus Jezus, onze Heere. Dan ziet hij zich verdoemt met al zijn rijkdom, op Golgotha. Bij het kruis valt de hoofdman het zwaard uit de handen. De moordenaar houdt zijn hart niet langer vast. En ik zag een grote schare van rijke zondaren, arm geworden door Zijn armoede. Rijk gemaakt in Hem. Trek ons, lieve Zaligmaker.. zo zullen wij alle dingen schade en drek achten bij de uitnemende rijkdom van Uw genade. Trek ons.. wij zullen u nalopen. Door U, door U alleen, om het eeuwig welbehagen!

Lieve lezer... men zal Zijn Naam heten: JEZUS. Hij maakt Zijn volk zalig. Is het verloren? Hij zegt: Volg Mij, en gij zult een schat hebben in de hemel. Zegt ge: De hel is voor mij. Hij zegt: Ik heb Mij begeven in de pers. Ik ben vertreden door de rechtvaardige Vader als een druif.

Zijn bloed kome over ons en onze kinderen! Het Lam is waardig te ontvangen alle eer en aanbidding. Want Hij is geslacht. Hij riep: Het is VOLBRACHT.

VOLG MIJ.

Zijn Naam moet eeuwig eer ontvangen;
Men loov' Hem vroeg en spä;
De wereld hoor', en volg mijn zangen,
Met Amen, Amen, na.

Psalm 72:11

D.C.O.

oo00oo